

Juhász Róbert

## *Téli parkban*

Kőzetlemezek csúsznak  
halkan egymás felé odalent.  
Évmilliók alatt sem találták  
meg a helyüket. Lassan oldódó  
köpetek a magma hullámain.  
Hátukon téli park. Benne út.  
Épp sózzák a munkások. Jól  
átjárja, levet ereszt, s majd  
kisüti a nap, ha végre valahára  
felkel.

A térkövön kínosan csikorog  
egy sétáló pár talpa alatt az  
apró kavics. Utazótáskát  
hoznak, ki-ki a maga felé eső  
fülbe markol.

Munkamegosztás, bár lehet,  
a csomag tartja össze őket.  
Ha most megállnak, akkor is  
haladnak az Eurázsiai-lemez  
utasaként néhány centit egy év  
alatt.

A háttérben egy fa fűzi a pirkadat  
tűfejébe szomorú, vízparti álmait.  
A megszokás épp nyomvályút alkot,  
s peremén kétoldalt kibuggyannak  
a lehetőségek.

## *Hajtogatás*

Valahol a látóhatár fölött V alakban  
húznak a vadlibák. Nem látom  
őket, csak hallani vélem távoli  
gágogásukat.

Összehangolják a vezérmadárral  
mozgásukat, energiát spórolnak,  
hogy elég erősen verhessenek  
éket az égboltba, kettéhasadjon  
fölöttem a mennyezet.

Körömágyamban hiányról,  
mérgezésről árulkodó bárányfelhők  
repülnek lassan, míg le nem vágja  
őket a látóhatár kisollója.

Csalóka hőfokok nyúlkálnak nyirkos ingem  
alá hörgőket gyullasztani.  
Taníts meg halványabban égni, hogy a  
fosztóképzők ne garázdálkodhassanak  
szabadon, hogy hajlataink ne csupán  
perforációk legyenek, melyek mentén  
könnyedén hajtogathat belőlünk bármit a  
kényszer.

## Árnyék

Lassan lett reggel. Néhány órányi alvás hiányzott  
a szemem alól. Tegnap tudtam meg, mi lakik  
benned. Bontottam egy pezsgőt. Nem ünnepelem.  
Ez volt csak itthon. Édes.  
Pedig úgy utálok, előbb kikevertem, a  
túlburjánzó szénsavat, a cukros  
ízt. Egy oda nem illő buborék növekszik  
poharadban. Kínos ez a jóindulat.  
Az ablakot szivároghatva üti át a világosság,  
mint egy seb a gézt. Amin ez a nap átsüt, az  
sajnos nem elég vastag.  
Az üveghez szorulunk, és áteresztjük  
szöveteinken a felismerést. Ami marad:  
egy sötétebb folt a felvételen.

**Tóth Norbert:** Les Meules à Petrikeresztur

